

Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Kaimer a další v. Komise

(Věc T-379/06)

(2007/C 42/50)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Německo), SANHA Kaimer GmbH & Co. KG (Essen, Německo) a Sanha Italia srl. (Milán, Itálie) (zástupce: J. Brück, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit rozhodnutí žalované K(2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006, pozměněné rozhodnutím žalované ze dne 29. září 2006, doručeným žalobkyním 1 až 3 dne 5. října 2006, v řízení podle článku 81 ES a článku 53 dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 – Spojovací tvarovky);
- podpůrně snížit dobu trvání údajného porušení žalobkyněmi 1 až 3 stanoveného v článku 1 uvedeného rozhodnutí a zrušit nebo snížit pokutu uloženou žalobkyním 1 až 3 stanovenou v článku 3 uvedeného rozhodnutí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise K(2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F-1/38.121 – Spojovací tvarovky. V napadeném rozhodnutí byla žalobkyním uložena pokuta za porušení čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 dohody o EHP. Podle Komise se žalobkyně účastnily řady dohod ve formě určování cen, ujednání o cenících a slevách, ujednání o mechanismech provádění zvyšování cen, rozdělení trhů a zákazníků a výměny dalších hospodářských informací na trhu měděných tvarovek a tvarovek z měděných slitin.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňují pět žalobních důvodů.

Žalobkyně zaprvé zejména uvádějí, že žalovaná k odůvodnění svého rozhodnutí použila dokumenty, ohledně nichž žalobkyním nebylo poskytnuto právo být vyslechnuty.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 253 ES. Napadené rozhodnutí je podle názoru žalobkyň z důvodu nesprávného zjištění předmětných skutečností nedostatečně odůvodněno. Navíc nebyly zohledněny skutečnosti ve prospěch žalobkyň a důkazy byly nesprávně posouzeny.

Žalobkyně mimoto Komisi vytýkají, že Komisí zjištěné skutečnosti byly posouzeny jako celkové porušení čl. 81 odst. 1 ES.

Začtvrté je podpůrně uplatněno, že při výpočtu pokuty se z důvodu nesprávného posouzení vychází z příliš dlouhé doby trvání porušení a že žalobkyním nebyly přiznány žádné polehčující okolnosti.

Nakonec žalobkyně uvádějí, že Komise výši pokuty porušila zásadu proporcionality.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2006 – FRA.BO v. Komise

(Věc T-381/06)

(2007/C 42/51)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: FRA.BO SpA (Miláno, Itálie) (zástupci: R. Celli a F. Distefano, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit článek 2 rozhodnutí Komise ze dne 20. září 2006 (věc COMP/F/ – Tvarovky – K (2006) 4180 konečné) v řízení podle článku 81 ES v rozsahu, ve kterém se týká výše pokuty uložené žalobkyni;
- snížit pokutu uloženou žalobkyni podle rozhodnutí soudu; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise K (2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F/ – Tvarovky, na základě kterého Komise shledala, že žalobkyně a ostatní podniky porušily článek 81 ES a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru tím, že stanovovaly ceny, domlouvaly se na seznamech cen, na slevách a rabatech, zaváděly mechanismy na zvyšování cen, rozdělovaly si vnitrostátní trhy a zákazníky a vyměňovaly si ostatní obchodní informace.

Žalobkyně popírá napadené rozhodnutí z následujících důvodů:

- Žalobkyně tvrdí, zaprvé, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila základní zásady práva tím, že nesprávně a protiprávně uplatnila zásady sdělení o shovívavosti z roku 2002 ⁽¹⁾.
- Žalobkyně dále tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že přiznala FRA.BO nepřiměřeně nízké snížení ve výši 20 % na základě sdělení o shovívavosti z roku 1996 a porušila základní zásady proporcionality, legitimních očekávání a povinnosti uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).

Žaloba podaná dne 15. prosince 2006 – Tomkins v. Komise

(Věc T-382/06)

(2007/C 42/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tomkins plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: T. Soames a S. Jordan, solicitors)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit článek 1 rozhodnutí Komise ze dne 20. září 2006 (věc COMP/F-1/38.121 – Tvarovky – K (2006) 4180 konečné) v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně; nebo
- změnit čl. 2 písm. h) napadeného rozhodnutí tak, aby byla snížena pokuta uložená žalobkyni a Pegler; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení článku 1 rozhodnutí Komise K (2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F-1/38.121 – Tvarovky, na základě kterého Komise shledala žalobkyni společně a nerozdílně odpovědnou spolu s Pegler Ltd za porušení článku 81 ES v odvětví měděných tvarovek v období od 31. prosince 1988 do 22. března 2001 a uložila jí uhradit pokutu ve výši 5,25 mil. eur. Podpůrně se žalobkyně domáhá toho, aby byl změněn čl. 2 písm. h) napadeného rozhodnutí.

Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila článek 230 ES z následujících důvodů:

Zaprvé, Komise údajně porušila pravidla, kterými se řídí odpovědnost mateřských společností za jednání jejich dceřiných společností tím, že shledala žalobkyni společně a nerozdílně odpovědnou za jednání Pegler, jedné z bývalých dceřiných společností žalobkyně. V tomto smyslu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně uvedla právní základ pro odpovědnost mateřské společnosti a nesprávně uplatnila kritérium pro odpovědnost akcionáře v rámci skutkových okolností, ve kterých by nemělo být uplatněno. Mimoto, žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila v tom, když se opírala o údajný předmět činnosti žalobkyně v odvětví stavebnictví jako o relevantní skutečnost ve vztahu k otázce, zda žalobkyně byla pouhým finančním investorem, který delegoval na Pegler provozní odpovědnost na úrovni místní obchodní jednotky. Dále Komise porušila zásadu presumpce nevinu tím, že se zbavila důkazního břemene při dokazování odpovědnosti akcionáře a přesunula ho na akcionáře.

Zadruhé, žalobkyně má za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného skutkového zjištění a neprokázala právně dostačujícím způsobem jakýkoliv rozhodující vliv žalobkyně na obchodní jednání Pegler. Podle tvrzení žalobkyně skutkové okolnosti neprokazují odpovědnost žalobkyně ani na základě a) správných právních předpisů, které Komise neuplatnila nebo uplatnila nesprávně nebo b) nesprávných právních předpisů, které Komise uvedla.

Zatřetí, žalobkyně tvrdí, že Komise neuvedla odpovídajícím způsobem, proč důkazy předložené žalobkyní byly nedostačné, aby vyvrátily presumpci rozhodujícího vlivu.

Začtvrté, žalobkyně tvrdí, že Komise použila při uplatnění zvýšení pokuty za účelem dosažení odrazujícího účinku nesprávné kritérium a nesprávně vyhodnotila důkazní základ pro výpočet délky trvání účasti Pegler v kartelu a na základě toho neodůvodněně a chybně stanovila délku trvání protiprávního jednání.